

DECYZJA RADY (UE) 2020/2056**z dnia 7 grudnia 2020 r.**

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w odniesieniu do zmiany tej Umowy w drodze zastąpienia protokołu nr 3 do niej dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (zwana dalej „umową”) została zawarta przez Unię na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1691/73 ⁽¹⁾ i weszła w życie w dniu 1 lipca 1973 r.
- (2) Częścią umowy jest protokół nr 3 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (zwany dalej „protokołem nr 3”). Zgodnie z art. 3 protokołu nr 3 Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 29 umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) może zdecydować o wprowadzeniu zmian do protokołu nr 3.
- (3) Wspólny Komitet przyjmie decyzję o zmianie umowy poprzez zastąpienie protokołu nr 3 (zwaną dalej „decyzją”) na najbliższym posiedzeniu, przed końcem 2023 r.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, gdyż decyzja będzie miała wiążące skutki prawne w Unii.
- (5) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (zwana dalej „konwencją”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/94/UE ⁽²⁾ i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r. W konwencji zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich dwustronnych umów o wolnym handlu zawartych między Umawiającymi się Stronami konwencji, które to postanowienia mają zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych dwustronnych umowach.
- (6) Art. 6 konwencji stanowi, że każda z Umawiających się Stron ma podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W tym celu decyzja wprowadzi w protokole nr 3 odesłanie dynamiczne do konwencji, tak aby zawsze odnosić się do najnowszej wersji obowiązującej konwencji.
- (7) W wyniku dyskusji na temat zmiany konwencji sformułowano nowy zestaw zmodernizowanych i bardziej elastycznych reguł pochodzenia, które mają zostać włączone do konwencji. Do czasu zawarcia i wejścia w życie zmiany konwencji Unia i Królestwo Norwegii wyraziły zgodę na możliwie jak najszybsze rozpoczęcie stosowania alternatywnego zestawu reguł pochodzenia opartych na regułach zmienionej konwencji, którego mogą być stosowane dwustronnie jako reguły pochodzenia alternatywne do tych określonych w konwencji (zwane dalej „regułami przejściowymi”). W tym celu decyzja będzie także zawierać reguły przejściowe.
- (8) W strefie kumulacji ustanowionej przez państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię, Republikę Turcji, uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, Republikę Mołdawii, Gruzję i Ukrainę należy utrzymać możliwość stosowania świadectw przewozowych EUR1 lub deklaracji pochodzenia zamiast świadectw przewozowych EUR-MED lub deklaracji pochodzenia EUR-MED w drodze odstępstwa od postanowień Konwencji mających zastosowanie do diagonalnej kumulacji między tymi uczestnikami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1691/73 z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie zawarcia Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii i przyjęcia przepisów służących jej wykonaniu (Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/94/UE z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 3).

(9) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno być zatem oparte na projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w odniesieniu do zmiany tej Umowy w drodze zastąpienia protokołu nr 3 do niej, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia i wygasa w dniu 31 grudnia 2023 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽³⁾ Zob. dokument ST 10281/20 na stronie <http://register.consilium.europa.eu>.